

Egy-egy ágon is

*mennyi gally van
egy gallyon is mennyi levél!*

*segítik-e egymást a bajban
ha jön az ősz s ha jó a tél?*

Én már komoly

*ember lettem
mint a tél megfehéredtem
ezüstözne a szakállam
hogyha le nem borotválnám*

*fessem magam? — azt csinálom
nevetek: s foghíjam ne lásson!
színes nyakkendőt kötök fel
szép ruhákba öltözök fel*

*amikor szorít a szívem
s billentyűje félre billen:
egy viccet elhahotázok:
vidámítom a világot*

*megtanultam: mi mit is ér
minden csöpp több a semminél
komoly emberként csak ennyit:
mindig utáltam a semmit*

A hóban ott maradt nyomom

*hány telem volt? — nem számolom
s megszámolni nem is tudom
hányszor jártam ez egyúton*

*visszafelé nem visz menet
hátrálni sohasem merek
szét is olvadtak e jelek
s járnak is erre emberek:*

*s találkozás örömét hozzák
közben nyomomat eltapossák*

a hóban ott maradt nyomom

soha ki nem válogatom

HÉVIZI OTTÓ

Egy végtelen sugarú kör érintője

Pêche-nek

*a sötétedés
könnyű záporában már beitta
ruháinkat a szőnyeg meg az ágy
agyagbazárt ölelésünk milyen
mozdulatlan hőség égeti át*

*milyen vörösizzásban delelő
nyugalom szilárdít csontot vállat
hogy foglyok leszünk mintha a testre
lüktető hálót borítanának*

*külön végleges alakba vetve is —
egy élőlény míg benne legbelül
hajszálerek és parázsló bogok
feszülnek meg ha mozdul menekül*

*boldog rezzenetlen menekülésben
kettőnk dolga lesz ki öl ki ölhet —
látsz egy égbemetszett kődarabot
s én látlak az elsuhanó földet*